

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽ/18/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010135
Dátum vydania rozhodnutia:	22.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012010135.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky: C.E.N., s.r.o., Gagarinova 12, Bratislava, IČO: 35 780 886, zast. Mgr. Tomášom Szabom, advokátom so sídlom Radvanská 23, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/034/2012 zo dňa 26. júna 2012, konajúc o opravnom prostriedku podanom navrhovateľkou, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/034/2012 zo dňa 26. júna 2012, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok v sume 66 eur na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Rozhodnutím č. RP/034/2012 zo dňa 26. júna 2012 odporkyňa rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 2 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Zákon“) v spojení s § 24 ods. 11 zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o voľbách“), tým, že dňa 18. februára 2012 o cca 11:00 hod. odvysielala v rámci televíznej programovej služby TA3 program Správy, ktorý nebol odvysielaný rovnakým spôsobom a za rovnakých okolností ako v čase mimo volebnej kampane a ktorý mohol ovplyvniť hlasovanie voličov v prospech kandidujúcej politickej strany SDKÚ-DS, za čo jej uložila pokutu vo výške 10 000 €.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že navrhovateľka bola povinná zabezpečiť, aby programy vysielané v období volebnej kampane boli v súlade s osobitnými predpismi, aj so zák. o voľbách. Predmetný program bol odvysielaný v čase volebnej kampane. Aj v čase volebnej kampane je možné vysielat' spravodajské a publicistické relácie, ktoré sa realizujú spôsobom a za okolností ako v čase

mimo kampane a sú v súlade s programovou službou. Navrhovateľka dňa 23. januára 2012 oznámila odporkyni zmenu programovej štruktúry platnú od 18. januára 2012, súčasťou ktorej bola aj programová skladba, na základe ktorej vysiela od 18. januára 2012 svoju programovú službu. Podľa programovej skladby dňa 18. februára 2012 bol o 11:00 hod. vysielať program Správy. Tento program má však trvanie 30 minút a je vysielať od 11:00 hod. do 11:30 hod. Z predmetného záznamu vysielať vyplýva, že program Správy bol vysielať od 11:00 hod. do 12:13 hod., v dôsledku čoho bol vynechaný nasledujúci program a posunutý začiatok vysielať programu Poludňajší žurnál.

Pokiaľ navrhovateľka poukazovala, že vysielať živých vstupov komentujúcich vnútropolitické dianie je v programe Správy bežné, predložená tabuľka žiadnym spôsobom nepreukazuje, že by program Správy bol vysielať bežne, aj mimo volebnej kampane od 11:00 hod. do cca 12:13 hod.. Uvedená tabuľka žiadnym spôsobom neosvedčuje, že navrhovateľka vysielať aj v čase mimo volebnej kampane priame prenosy rokovania ústrednej rady jednej z hlavných politických strán v trvaní cca 1 hodiny. Navrhovateľka mala pre dlhšiu verziu programu Správy, ktoré obsahovali priame vstupy zo „živých“ podujatí vyhradené vysielať v dňoch pondelok - piatok od cca 10:30 hod. do cca 11:30 hod., avšak ani v tieto dni nevysielať priame prenosy z rokovania ústrednej rady politickej strany. Program Správy nebol spravodajským programom podľa § 24 ods. 10 zák. o voľbách, v zmysle § 24 ods. 11 zák. o voľbách nemal byť spôsobilý ovplyvniť hlasovanie voličov v prospech alebo neprospech kandidujúcej strany alebo koalície. Z celého obsahu priameho prenosu rokovania ústrednej rady jednoznačne vyplýva, že predmetný program mohol ovplyvniť hlasovanie voličov v prospech kandidujúcej politickej strany SDKÚ-DS.

V súvislosti s uloženou pokutou odporkyňa uviedla, že navrhovateľka sa už v minulosti porušenia § 16 ods. 2 písm. c/ Zákona dopustila, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 670 €.

Ohľadne výšky pokuty odporkyňa vzala do úvahy najmä rozsah a dosah vysielať /navrhovateľka je multiregionálnym vysielaťom/, mieru zavinenia /objektívna zodpovednosť/, trvanie /mimoriadne dlhé trvanie porušenia predmetnej povinnosti, kde v zásade celý priamy prenos rokovania mohol ovplyvniť hlasovanie voličov/ a následky porušenia povinnosti /následkom bolo neoprávnené zvýhodnenie politickej strany SDKÚ-DS vo volebnom boji oproti ostatným kandidujúcim stranám/, závažnosť správneho deliktu /značne vysoká z dôvodu, že recipientovi boli na pomerne rozsiahlej časovej ploche sprostredkované vyjadrenia vysokej „politickej“ intenzity, ktoré boli navyše sprostredkované priamo najvyššími politickými špičkami danej strany/.

Proti predmetnému rozhodnutiu podala navrhovateľka v zákonnej lehote opravný prostriedok, v ktorom sa domáhala jeho zrušenia, vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie a priznania náhrady trov konania.

Namietala, že skutková veta uvedená v napadnutom rozhodnutí je odlišná od skutkovej vety uvedenej v oznámení o začatí správneho konania č. 223-PLO/O-2359/2012 zo dňa 24. apríla 2012, ku ktorému poskytla svoje stanovisko. Reagujúc na obsah oznámenia o začatí správneho konania, sa navrhovateľka sústredila na obhajenie svojho konania z hľadiska obvyklosti vysielať priameho prenosu televíznou programovou službou TA3, nie z hľadiska vysielať programu Správy ako celku, ktorého bol priamy prenos súčasťou. Navrhovateľka bola konfrontovaná so skutočnosťou, že porušenie jej povinností malo spočívať v odvysielať programu Správy iným spôsobom ako v čase mimo volebnej kampane až z meritórneho rozhodnutia odporcu. Odporkyňa nepostupovala v súlade s § 3 ods. 1, 2 Správneho poriadku, keď navrhovateľke neumožnila účinne obraňovať svoje záujmy, vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy.

Navrhovateľka uviedla, že tabuľkou pripojenou k vyjadreniu preukazovala, že priamy prenos z rokovania ústrednej rady realizovala rovnakým spôsobom, ako iné priame prenosy a že vysielať priamych prenosov týkajúcich sa politického diania je v jej vysielať obvyklé. Pokiaľ odporkyňa konštatovala, že zoznam žiadnym spôsobom nepreukazuje, že navrhovateľka aj mimo volebnej kampane realizovala priame prenosy v trvaní cca 1 hodiny, nie je zrejmé akým spôsobom dospela k tomuto záveru, keď žiaden z uvedených priamych prenosov neskúmala z pohľadu jeho trvania, ani jeho obsahu.

Ďalej navrhovateľka nesúhlasila s názorom odporkyne, že inkriminovaný prenos bol realizovaný iným spôsobom a za iných okolností ako ostatné priame prenosy, ktoré vysielať. Vrcholové (celorepublikové) zasadnutia a rokovania orgánov politických strán televízia TA3 pokrývala a pokrýva. Z takmer každého takéhoto zasadnutia vysielať živý vstup, príp. viacero živých vstupov. Pokiaľ po zasadnutí nasleduje tlačová beseda alebo verejný príhovor čelného predstaviteľa politickej strany, vysielať televízia TA3 i

takúto besedu, príhovor, vo väčšine prípadov v priamom prenose. Deklarovaná odlišnosť posudzovaného priameho prenosu oproti iným priamym prenosom spočívajúca v tom, že navrhovateľka nevysielala priame prenosy z rokovaní ústredných rád iných politických strán, sa nezakladá na pravde a nie je známe, ako odporkyňa k takémuto záveru dospela. V tejto súvislosti navrhovateľka poukázala na priložený zoznam priamych prenosov ňou vysielaných z rokovaní vrcholových orgánov niektorých politických strán v období od novembra 2011 po súčasnosť. V podmienkach televízie TA3 je obvyklým vysielanie priamych prenosov, ako aj to, že tieto prenosy zasiahnu do programovej štruktúry vysielania. Rovnako obvyklým je vysielanie priamych prenosov zo zasadnutí celorepublikových orgánov politických strán, a to vo forme priamych vstupov z rokovania či priamych prenosov tlačových besied usporiadaných politickými stranami po ukončení ich rokovania. Tieto skutočnosti odporkyňa žiadnym spôsobom neskúmala. Nepožiadala navrhovateľku, aby predložila zoznam priamych prenosov, ktoré mali vplyv na programovú štruktúru vysielania, ani zoznam priamych prenosov zo zasadnutia celorepublikových orgánov politických strán.

Navrhovateľka považovala napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné z dôvodu, že odporkyňa neporovnávala dotknutý priamy prenos so žiadnymi inými priamymi prenosmi vysielanými televíziou TA3. Nie je možné preskúmať, ako odporkyňa dospela k záveru, že prenos bol vysielaný iným spôsobom a za iných okolností ako je to vo vysielaní televízie TA3 obvyklé.

Nestotožnila sa s výkladom § 24 ods. 10 zák. o voľbách odporkyňou. Toto ustanovenie malo byť aplikované komplexne v spojení s ústavným právom na informácie. Prístup občanov k pravdivým, včasným a úplným informáciám o verejných záležitostiach je nevyhnutnou podmienkou toho, aby si občania utvorili názor o stave spoločnosti, činnosti orgánov verejnej moci a konaní činiteľov, ktorí spoločnosť spravujú a aby mohli kvalifikovane rozhodovať o správe vecí verejných. Poslaním televízie TA3 je poskytovať včasné informácie zo spoločenského, politického, kultúrneho a športového života. Televíziou vysielané priame prenosy sa vždy realizujú rovnakým spôsobom a za rovnakých okolností. Spôsob i okolnosti vysielania priameho prenosu sú podmienené aktuálnym dianím a záujmom sprostredkovať divákovi informácie v reálnom čase. V činnosti každej spravodajskej televízie je obvyklé (a divákmi očakávané) reagovať ihneď priamymi prenosmi na spravodajsky zaujímavé situácie (tzv. breaking news) nezávisle na vysielacej štruktúre. Takýto postup je napĺňaním politického práva občanov na informácie. Odporkyňa mala brať tieto skutočnosti pri rozhodovaní v úvahu, keďže navrhovateľka nie je vysielateľom „bežnej“ programovej služby, ale jedná sa o televíziu zameranú iba na spravodajstvo a publicistiku.

K podanému opravnému prostriedku sa písomným podaním zo dňa 4. septembra 2012 vyjadrila odporkyňa tak, že napadnuté rozhodnutie navrhla potvrdiť.

Uviedla, že navrhovateľka bola v oznámení o začatí správneho konania oboznámená s tým, že odvysielala program Správy, čo bolo jeho obsahom a že na základe jeho obsahu došlo k podozreniu, že mohol ovplyvniť hlasovanie voličov v prospech danej strany. Navrhovateľka bola jasne oboznámená s predmetom správneho konania, ako aj podkladmi pre rozhodnutie a bola vyzvaná, aby sa k týmto skutočnostiam vyjadrila. Skutočnosť, či mohol byť daný program spravodajskou alebo publicistickou reláciou alebo politickou reklamou bola predmetom správneho konania. Konečné vyhodnotenie týchto skutočností v žiadnom prípade nemohlo byť súčasťou oznámenia o začatí správneho konania, nakoľko by tak došlo k prejudikovaniu rozhodnutia. Navyše stanovisko, ktoré navrhovateľka zaslala v priebehu správneho konania, pojednáva práve o tom, či program Správy bol odvysielaný rovnakým spôsobom a za rovnakých okolností ako v čase mimo volebnej kampane. Odporkyňa nebola zrejme, akým iným spôsobom resp. v ktorej inej fáze správneho konania ako pri vydávaní rozhodnutia bolo možné špecifikovať spôsob spáchania správneho deliktu. Pokiaľ bola navrhovateľka konfrontovaná s presne a explicitne špecifikovaným spôsobom spáchania správneho deliktu „až“ vydaním meritórneho rozhodnutia, takýto postup zodpovedá zásadám správneho konania. Z obsahu a kontextu oznámenia o začatí správneho konania bolo jednoznačne zrejme, čo bolo predmetom správneho konania.

Odporkyňa mala za to, že sa riadne vysporiadala s otázkou, či bol program odvysielaný rovnakým spôsobom a za rovnakých okolností ako mimo volebnej kampane. Pojmy „rovnakým spôsobom a za rovnakých okolností“ je nepochybne nutné vykladať v súlade s účelom jednotlivých ustanovení upravujúcich volebnú kampaň. Program Správy má podľa schválenej programovej skladby v sobotu vysielací čas od 11:00 hod. do 11:30 hod. Podľa programovej skladby platnej minulosti navrhovateľka

skutočne vyhradila pre tento program väčší časový rozsah práve z dôvodu zaradenia živých vstupov, ale aj tento formát programu Správy bol vysielaný pondelok až piatok, nie v sobotu. Navrhovateľka teda odvysielala program Správy v rozpore so svojou platnou programovou skladbou a dokonca v rozpore s programovou skladbou platnou v minulosti, a teda s bežným vysielaním svojej programovej služby, na ktorej skutočnosti nič nemôže zmeniť ani tabuľka predložená v rámci správneho konania. Tabuľka neosvedčuje, že by navrhovateľka vysielala program Správy v danom rozsahu a v daný deň bežne a pravidelne, na základe schválenej programovej skladby. Ani prípadné zistenie, že navrhovateľka niekoľkokrát vysielala v rozpore so schválenou programovou skladbou nemôže znamenať, že daný program bol odvysielaný za rovnakých okolností a rovnakým aj v čase mimo volebnej kampane.

V súvislosti s argumentáciou navrhovateľky, že obvykle vysielala priame prenosy z vrcholových (celorepublikových) zasadnutí a rokovaní orgánov politických strán, odporkyňa uviedla, že predmetom správneho konania bolo to, či bol program Správy odvysielaný rovnakým spôsobom a za rovnakých okolností ako mimo volebnej kampane a nie konkrétny priamy prenos zo zasadnutia Ústrednej rady SDKÚ-DS. Účelom § 24 zák. o voľbách je stanoviť pravidlá a obmedzenia pre vysielanie programov a zložiek programovej služby, ktoré by vzhľadom na svoj obsah mohli ovplyvniť hlasovanie voličov v nadchádzajúcich voľbách. Zaradenie programov s politickými témami do televízneho vysielania podlieha schvaľovaciemu procesu zo strany odporkyne. Z vyjadrenia navrhovateľky je zrejmé, že zmena vysielania programu Správy v súvislosti s vysielaním živých prenosov je nepravidelného ad hoc charakteru a závisí od vonkajších okolností, ktoré vysielateľka nemôže ovplyvniť. Akceptovaním týchto zmien v programoch na základe špecifik spravodajskej televízie a konštatovaním, že nepravidelné vysielanie s náhodnými zmenami je potrebné považovať za bežné, štandardné vysielanie v čase mimo volebnej kampane, by došlo k situácii, kde by mohla navrhovateľka v zásade ľubovoľne meniť spôsob a okolnosti vysielania spravodajských programov s volebnou tematikou, pričom tieto programy by stále spadali pod § 24 ods. 10 zák. o voľbách, ktoré konanie by bolo jednoznačne v rozpore s účelom ustanovení upravujúcich volebnú kampaň v televíznom vysielaní a podstatne by narušilo vytvorený legislatívny systém.

Odporkyňa ďalej poukázala, že pokiaľ navrhovateľka v minulosti odvysielala ad hoc priame prenosy z rokovaní ústredných politických strán, tento fakt nie je dôkazom, že v čase mimo volebnej kampane je program Správy v programovej službe vysielaný v sobotu od 11:00 hod. do 12:13 hod.

Pokiaľ navrhovateľka namietala porušenie čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, odporkyňa poukázala, že počas volebnej kampane je právo vysielat' politickú reklamu alebo akýkoľvek iný obsah, ktorý by mohol ovplyvniť hlasovanie voličov pomerne prísne obmedzené. Toto obmedzenie je dané zák. o voľbách a je nevyhnutné na ochranu verejného poriadku, nakoľko je ním zabezpečená spravodlivá a nestranná politická súťaž a tiež na ochranu práv iných, keďže danými obmedzeniami dochádza k zabezpečovaniu rovných a nediskriminačných podmienok pri realizovaní politického práva občana - voliť a byť volený, pričom pre zachovanie proporcionality tieto obmedzenia platia iba počas volebnej kampane. Je nevyhnutné, aby pravidlá a obmedzenia podľa zák. o voľbách platili bez výnimky pre všetkých vysielateľov televíznej programovej služby. Akýkoľvek miernejší postup v prípade určitého typu vysielateľa by na jednej strane narušil vyrovnané konkurenčné prostredie a najmä by jednoznačne zmaril účel predmetných ustanovení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 64 ods. 6 Zákona)} napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo preskúmal v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcov účastníkov na nariadenom pojednávaní dňa 22. augusta 2013 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O. s. p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. (§ 250i ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 250q ods. 2 O. s. p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolenaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa § 16 ods. 2 písm. c/ Zákona, vysielateľ a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie sú povinní zabezpečiť, aby programy a ostatné zložky programovej služby a audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie vysielané a poskytované v rámci volebnej kampane boli v súlade s osobitnými predpismi.

Podľa § 24 ods. 10 zák. o voľbách, za politickú reklamu sa nepovažuje vysielanie spravodajských a publicistických relácií, ak sa realizujú spôsobom a za okolností ako v čase mimo obdobia podľa odseku 8 a sú v súlade s programovou službou.

Podľa § 24 ods. 11 zák. o voľbách, vysielanie iných relácií okrem spravodajských a publicistických relácií podľa odsekov 2, 5 a 10 a vysielanie politickej reklamy podľa odsekov 1 a 3, ktoré by mohli ovplyvniť hlasovanie voličov v prospech alebo v neprospech kandidujúcej politickej strany alebo koalície, je zakázané.

Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods. 3 Správneho poriadku, účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Navrhovateľka prvotne namietala, že v konaní bol porušený § 3 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, v súvislosti s odlišnou formuláciou predmetu správneho konania v oznámení o začatí správneho konania a v napadnutom správnom rozhodnutí. Túto námietku vyhodnotil najvyšší súd ako nedôvodnú.

V oznámení o začatí konania zo dňa 24. apríla 2012 odporkyňa uviedla, že začína správne konanie v súvislosti s tým, že navrhovateľka odvysielala v rámci televíznej programovej služby TA3 v programe Správy priamy prenos zasadnutia Ústrednej rady SDKÚ-DS, ktorý mohol ovplyvniť hlasovanie voličov v prospech kandidujúcej politickej strany.

V napadnutom rozhodnutí bola uložená sankcia za konanie, ktoré spočívalo v tom, že navrhovateľka odvysielala v rámci televíznej programovej služby TA3 program Správy, ktorý nebol odvysielaný rovnakým spôsobom a za rovnakých okolností ako v čase mimo volebnej kampane a ktorý mohol ovplyvniť hlasovanie voličov v prospech kandidujúcej politickej strany SDKÚ-DS.

Je nepochybné, že formulácia skutkovej vety sa v uvedených prípadoch odlišuje.

Najvyšší súd sa tak v ďalšom zaoberal otázkou, či rozdiely v tejto formulácii boli spôsobilé mať za následok porušenie práv označených navrhovateľkou.

Navrhovateľka vo vyjadrení k začatiu správneho konania zo dňa 24. mája 2012 poukazovala aj na tú skutočnosť, že program Správy bol odvysielaný spôsobom a za okolností ako mimo volebnej kampane a v tomto programe je obvyklé vysielanie priamych prenosov reagujúcich na vnútropolitické dianie, ohľadne ktorej skutočnosti predložila správny orgán aj tabuľku priamych prenosov odvysielaných v programe Správy v období od 1. januára 2012 do 31. marca 2012.

Odporkyňa práve v súvislosti s touto argumentáciou predostretou navrhovateľkou v napadnutom rozhodnutí uviedla dôvody, pre ktoré dotknutú reláciu hodnotila ako neodvysielanú spôsobom a za okolností ako mimo volebnej kampane. Hodnotenie, či uvedený program bol alebo nebol v súlade s § 24 ods. 10 zák. o voľbách bolo výsledkom vlastného posúdenia správneho orgánu v rámci administratívneho konania, a ako také nemohlo teda byť obsahom oznámenia o začatí konania.

Nemohol najvyšší súd prisvedčiť námietke navrhovateľky, že nemala možnosť sa k „skutočnému“ predmetu konania vyjadriť a boli porušené jej procesné práva. Právne posúdenie konania opísaného v oznámení o začatí konania bolo obsiahnuté vo výroku napadnutého rozhodnutia, zároveň z tohto oznámenia bolo zrejmé, ktorý program a s akým obsahom je predmetom správneho konania, ako aj ustanovenia ktorých právnych predpisov mohli byť jeho odvysielaním porušené.

Pokiaľ navrhovateľka namietala porušenie § 32 ods. 1 a § 46 Správneho poriadku, tým, že odporkyňa nezistila spoľahlivo skutkový stav, najvyšší súd vyhodnotil túto námietku ako nedôvodnú.

Dôkaz, ktorý predložila navrhovateľka v správnom konaní - zoznam 335 priamych prenosov, nepreukazuje skutočnosti tvrdené navrhovateľkou, a to, že program Správy by bol vysielaný spôsobom a za okolností ako mimo volebnej kampane, a to ani v súvislosti s jeho dĺžkou trvania, ani jeho obsahom - ani jeden z tam uvedených priamych prenosov nie je prenosom z rokovania ústrednej rady politickej strany, čo uviedla aj odporkyňa v napadnutom rozhodnutí. Iný dôkaz navrhovateľka v konaní neoznačila, a teda nie je zrejmé, aké iné dôkazy mala odporkyňa vykonať. Pokiaľ navrhovateľka mala za to, že odporkyňa mala skúmať jednotlivé záznamy, najvyšší súd poukazuje práve na tú skutočnosť, že ani jeden záznam sa netýkal priameho prenosu z rokovania ústrednej rady politickej strany.

V súvislosti s namietanou nepreskúmateľnosťou z dôvodu, že odporkyňa neporovnávala dotknutý priamy prenos so žiadnymi inými priamymi prenosmi vysielanými televíziou TA3 a navrhovateľkou predloženým zoznamom priamych prenosov zo zasadnutia vrcholových orgánov niektorých politických strán, ktorý mal osvedčiť, že navrhovateľka takéto priame prenosy vysielala, najvyšší súd prvotne poukazuje, že v napadnutom rozhodnutí odporkyňa uviedla, že tabuľka (predložená v správnom konaní) neosvedčuje, že účastníčka konania vysielala aj v čase mimo volebnej kampane priame prenosy rokovania ústrednej rady jednej z hlavných politických strán v trvaní cca 1 hodiny, a nie to, že navrhovateľka nevysielala priame prenosy z rokovaní ústredných rád iných politických strán, ako to

bolo namietané v opravnom prostriedku.

Súdu predložený dôkaz obsahuje zoznam internetových prepojení na jednotlivé živé vstupy, tlačové besedy a reportáže týkajúce sa rokovaní orgánov rôznych politických strán, čo rovnako nepreukazuje, že program Správy by bol vysielaný súladne s § 24 ods. 10 zák. o voľbách.

Pokiaľ navrhovateľka disponovala relevantným dôkazným prostriedkom, z ktorého by bolo možné získať dôkaz, že program Správy aj mimo volebnej kampane obsahuje priame prenosy z rokovania ústredných orgánov jednotlivých politických strán v uvedenom rozsahu a že dotknutý program Správy zároveň bol v súlade s programovou službou ako to vyžaduje § 24 ods. 10 zák. o voľbách, v súlade s § 34 ods. 3 Správneho poriadku bola povinná ho správnomu orgánu navrhnúť, o čom bola v oznámení o začatí správneho konania odporkyňou poučená. Navrhovateľka v súvislosti s argumentáciou o obvyklosti zaraďovania živých vstupov zo zasadnutí, rokovaní a tlačových besied rôznych politických strán do programu Správy predložila len vyššie uvádzanú tabuľku.

Navrhovateľka sa v opravnom prostriedku dovoľavala aj ústavného práva na informácie, v súvislosti s tou skutočnosťou, že televízia TA3 je zameraná iba na spravodajstvo a publicistiku.

Z čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, vyplýva, že právo šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných.

Najvyšší súd upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že Európsky súd pre ľudské práva judikoval, že slobodné voľby a sloboda prejavu, najmä sloboda politickej diskusie spoločne vytvárajú základ každého demokratického systému. Obe práva sú vzájomne prepojené a pôsobia tak, aby sa navzájom posilňovali: napríklad ako v minulosti Súd konštatoval, sloboda prejavu je jednou z "podmienok" nevyhnutných pre "zabezpečenie slobody prejavu názoru ľudu pri voľbe zákonodarcov". Za týmto účelom je osobitne dôležité v období predchádzajúcom voľbám, aby názory a informácie všetkých druhov mohli voľne obiehať." (Case of Mathieu-Mohin and Clerfayt v. Belgium. Series A, 1987, č. 113, s. 22, § 47). Napriek tomu za určitých okolností sa tieto práva môžu dostať do konfliktu a môže vzniknúť nevyhnutnosť v období predchádzajúcom voľbám obmedziť slobodu prejavu spôsobom, ktorý by inak nebol prijateľný, aby sa zabezpečila sloboda prejavu názoru ľudu pri voľbe zákonodarcov {(Case of Bowman v. The United Kingdom (141/1996/762/959), s. 16, § 42}

Skutočnosť, že na základe zák. o voľbách je vysielanie programov s politickým obsahom v čase volebnej kampane obmedzené, čomu zodpovedá povinnosť vysielateľa podľa § 16 ods. 2 písm. c/ Zákona, nemožno považovať za porušenie práva navrhovateľky na šírenie informácií a tomu zodpovedajúcemu právu občanov na informácie. § 24 ods. 10 zák. o voľbách nebráni vysielaniu programov, ktoré sú spravodajského alebo publicistického charakteru a sú v súlade s programovou službou vysielateľa, za súčasného splnenia podmienky, že tieto sú vysielané spôsobom a za okolností ako v čase mimo volebnej kampane. Šírenie informácií z oblasti spravodajstva, publicistiky, na prijímaní ktorých je verejný záujem a na vysielanie ktorých je zameraná televízia TA3, je zaručené.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250l ods. 2 O. s. p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O. s. p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nebola úspešná.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.